

MUSEU DE L'HOSPITALET

COL·LECCIÓ

MARCEL·LI

MANEJA

RECULL DE FRASES SOBRE MARCEL·LI MANEJA

CEDIDES PER FRANCESC MANEJA

Ajuntament de L'Hospitalet

Museu
de L'Hospitalet

Frases sobre Marcel·lí Maneja:

(1) Enric Piera, company d'equip del Marcel·lí al Club Bàsquet L'Hospitalet

Maneja, en especial, fue un verdadero genio, que nos galvanizaba todos con su brío y su excepcional capacidad de tiro.

Recollida de la sèrie Nuestros Ases de Manuel Espín de El Mundo Deportivo.

<http://hemeroteca.mundodeportivo.com/preview/1986/11/04/pagina-28/1156612/pdf.html>

(2) Paraules de Joaquim Massot, un del fundadors de l'equip del Joventut de Badalona del que va ser jugador, directiu i president. Recollides del programa de TV3 dels 75 anys de la Penya, entrevistat per Jordi Robirosa.

Vam anar pujant, pujant esglaons, esglaons, esglaons i cada vegada més, fins que va venir l'equip clau amb Maneja, senyor que n'era de bo, Maneja, que n'era de bo.

<https://www.facebook.com/francesc.maneja/videos/2651529398284174>

(3) Manuel Espín, periodista esportiu de “El Mundo Deportivo”- Especialista en bàsquet.

Si se llega algún día a crear una «Hall de la Fama», a imagen y semejanza de la que existe en Estados Unidos, la imagen de Marcelino Maneja deberá figurar junto a las más rutilantes estrellas representadas en tan singular exposición. Sería éste un honor de quienes pudimos gozar del deleite de verle desenvolverse sobre las pistas de juego, Estamos en condiciones de estimar, del todo merecido.

Article de NUESTRO BASKET, de Manuel Espín

<http://hemeroteca.mundodeportivo.com/preview/1980/09/26/pagina-20/1057030/pdf.html>

<https://www.encyclopedia.cat/ec-eec-5000.xml>

(4) Paraules de Francisco Martínez Tora "Quico", company de Maneja a la Penya durant l'època del mític "huracà verd" i després entrenador i forjador de joves valors a l'equip verd i negre.

Yo fui, y sigo siendo, antiextranjeros, aun reconociendo que hemos tenido a uno de ellos que ha sido después de Maneja, el jugador que más me ha impresionado por su calidad técnica y humana. Me refiero a Slavnic.

Article de Nuestro Basket de Manuel Espín en el Mundo Deportivo el 9-12-1982 pàgina 31.

<http://hemeroteca.mundodeportivo.com/preview/1982/12/09/pagina-31/1398826/pdf.html>

(5) Crònica de la Revista de Badalona del redactor Manuel Espigo, que va assistir al partit.

Final de Copa 1948 en Burgos
Club Juventud 41 – Real Madrid 32

Lo que se presumía una fácil victoria madrileña, sirviendo en cambio estos tantos para espolear a los nuestros, y animados por Maneja el cual en jugadas inverosímiles y en alarde de amor propio y coraje arrasaba una y otra vez en rápidas avanzadas llevando constantemente el peligro a la zona del Madrid, pudiéndose decir que a partir de este momento —minuto cinco— el Juventud fue imponiéndose dando cada vez más sensación de juego, imprimiendo en el mismo una enorme velocidad que ponía al Madrid en jaque para contrarrestar y pasando el mando del partido a los de la popular "Penya".

Text extret de la crònica del partit (pàgina 6)

https://www.museudebadalona.cat/pdf/revistadebadalona/RevistadeBadalona_1948_05_22_0349.pdf

(6) Crònica de la Revista de Badalona del redactor Manuel Espigo, que va assistir al partit.

Final de Copa 1948 en Burgos
Club Juventud 41 – Real Madrid 32

Maneja, el cerebro del baloncesto, la rapidez desconcertada, arrancando la pelota de la defensa desbordándolo todo hacia adelante y haciendo el pase al mejor jugador colocado, un jugador de talla internacional, marcó 12.

Text extret de la crònica del partit (pàgina 7)

https://www.museudebadalona.cat/pdf/revistadebadalona/RevistadeBadalona_1948_05_22_0349.pdf

(7) Carlos Jiménez Poyato, hospitalenc, autor del llibre HISTORIA DEL BALONCESTO EN ESPAÑA i fundador i redactor de SOLOBASKET on va escriure l'article: "Sin Marcel·lí Maneja, no hay Sergios Rodríguez." (19-2-2014.)

Entrevista a Francesc "Nino" Buscató, aquest parlant del Marcel·lí deia:

"Fue mi ídolo. Su forma de jugar era espectacular, incluso ahora que lo piensas desde estos tiempos. Piensa que jugaba en unas condiciones muy difíciles. Campos de tierra y con material muy poco adecuado para hacer deporte. Al principio usaba "espardeñas". Sin embargo Marcel·lí fue un adelantado a su tiempo. Ya hacía malabarismos con el balón. Todo el mundo quería verlo jugar".

Enllaç de l'article complert d'on s'ha tret la frase.

<https://www.solobasket.com/.../sin-marcellis-maneja-no...>

(8) Jordi Robirosa Dejan, periodista de TV3, que recollim del seu Facebook, el 14 de agost de 2.015, dos dies després de la mort del Marcel·lí.

Atès que imagino que molts de vosaltres no sabreu qui va ser aquest personatge, deixeu-me que us en faci cinc cèntims. I deixeu-me que comenci per la cantarella que jo sentia a casa quan era petit i que provenia de la veu del meu pare, jugador durant tota la seva carrera del Mataró:

"en Maneja si que era bo."

(9) Jordi Robirosa Dejean, pel Telenotícies Migdia de TV3.

“Marcel·lí Maneja va ser un avançat al seu temps”. I és veritat: feia el que volia amb la pilota, feia passades sense mirar, marcava les entrades amb una facilitat extraordinària i deixava bocabadats companys, públic i rivals.

<https://www.facebook.com/100002814200644/videos/g.336836080684484/2651529398284174>

(10) Cròniques de la premsa francesa després del primer partit Espanya – França on el Marcel·lí va ser la figura del partit. Li van treure el sobrenom de La Fletxa. En alguns llocs també com la fletxa verd-i-negre, la fletxa catalana o la fletxa espanyola.

La «flecha catalana»

“Uno recuerda los elogios que la prensa francesa dedicó a nuestro novel equipo, en especial a Marcelino Maneja, cuyas dotes de jugador veloz y fabuloso driblador causaron auténtica sensación. La «flecha catalana», apelativo que un crítico local aplicó a nuestro pequeño internacional, fue, sin duda, el gran triunfador de esta primera edición de los choques hispano-franceses.

Recollit del Mundo Deportivo en un article de NUESTRO BASKET de Manuel Espín.

<http://hemeroteca.mundodeportivo.com/preview/1980/09/26/pagina-20/1057030/pdf.html>

<https://www.muscatproject.net/blog/marcel-li-maneja-la-flecha>

(11) Entrevista al senyor Antonio Molina, ex-entrenador, delegat del primer equip i tota una institució dins del club Joventut de Badalona.

A la pregunta de l'entrevistador; ‘De tots els jugadors que han passat pel primer equip, qui t’ha impressionat més?’

- **Maneja, que per a mi va ser el jugador revolucionari de la Penya, que amb ell va començar a tenir un nom i un prestigi.**

Extret de la revista editada per la celebració del 75è aniversari del Joventut de Badalona.

(12) Entrevista al senyor Francesc Cairó, un dels homes més importants a la història del Joventut de Badalona. Presentació del personatge a la mateixa entrevista:

Estem davant d'un dels homes més importants en l'història de la Penya Francesc Cairó i Garcia va arribar al Joventut any 1939, quan es va desfer l'Agrupació d'Antics Alumnes de l'Escola Catalana, en temps de repressió a tot el que les referència a Catalunya i el català. A Cairó el van anar a cercar Miquel Xiol, president aleshores, i va ser jugador i directiu.

Durant la seva entrevista per la revista dels 75 anys de la Penya, li fan la següent pregunta:

I jugadors?:

-Valls, Maneja i Salvador Riera. Els de més cap aquí ja no són tan jugadors com aquells. En Maneja cobrava una misèria. Vivia a l'Hospitalet i venia a Badalona en bicicleta, per entrenar al cap de l'any li pagàvem 5.000, pessetes de compensació, i una vegada a mi mateix em va dir: "Cairó, deixeu-m'ho estar, que la Penya té més necessitat que jo".

(13) Cròniques de la premsa francesa del primer partit que va jugar el 7 de març de 1943 a Toulouse, y primer partit internacional de la selecció espanyola després de la guerra civil y en plena segona guerra mundial, a la zona lliure de França.

MANEJA “ROI” DU TERRAIN

Le meilleur élément, le « roi » du terrain fût sans contestation le Barcelonais Maneja qui filant tel une flèche, sema souvent là déroute chez nos représentants. Age de 20 ans, la mécanicien Maneja possédé de grosses qualités d'attaquant et d'intercepteur le plus c'est un fignoleur et un scientifique de grande valeur.

Traducció:

El mejor elemento, el « rey » de la cancha fue sin duda el barcelonés Maneja, que dando vueltas como una flecha, muchas veces causaba confusión entre nuestros representantes. A sus 20 años, el mecánico Maneja posee grandes cualidades de atacante i interceptor, más es un pulidor y un científico de gran valor.

**“Maneja, la grande vedette de match, fait merveille.
Un homme se distingue et roi du terrain : le Barcelonais Maneja. »**

Traducció :

**« *Maneja, el gran destacado del partido, hizo maravillas* »
« *Un hombre destaca y rey de la cancha: el barcelonés Maneja* »**

Les Français dominent en technique, mais sont maladroits dans leurs tirs et c'est là ce qui les distingue des Espagnols ou Maneja notamment, roussit des paniers dans des positions acrobatiques.

Traducció :

Los franceses dominan en la técnica, pero están torpes en sus tiros y esto es lo que les distingue de los españoles o Maneja en particular, chamusca las canastas en posiciones acrobáticas.

Comentari sobre una fotografia :

Au cours du match France-Espagne de basket-ball, qui vient d'être disputé à Toulouse, les coups francs ont joué un grand rôle. Voici le Grenoblois Busnel tentant un coup de réparation, alors que Siener veille au fond à intercepter une contre-attaque possible et que Rolland Etienne at l'Espagnol Maneja (n° 7) ne quittent pas la balle de l'œil. -.

Traducció :

A lo largo del partido Francia-España de baloncesto, que acaba de disputarse en Toulouse, los tiros libres jugaron un papel importante. Aquí el grenoblés Busnel intentando un tiro de recuperación, mientras Siener vigila al fondo para interceptar un posible contraataque y que Rolland Etienne y el español Maneja (n. 7) no pierden de vista la pelota.

(14) MANEJA, O EL NUEVO RASTELLI

En aquest diari se'l compara amb Enrico Rastelli "il picolo mago bianco". Rastelli estava considerat com el malabarista més gran de tots els temps.

(15) Frase extreta d'una crònica del Diario de Barcelona, a la pàgina 30 del dimarts 11 de desembre de 1951.

Amb el titular; ROTUNDA VICTORIA DEL JUVENTUD DE BADALONA, SOBRE LA SELECCIÓN DE CASTILLA (63 – 40)

Maneja, fue la gran figura del choque; el popular Marcelino tuvo una de esas actuaciones que bien podemos catalogarlas como entre las mejores de su brillantísimo historial.

(16) Frase extreta d'una crònica de la revista de Badalona, a la pàgina 9 del dissabte 15 de desembre 1951.

Del mateix partit que l'anterior frase: Club Juventud Badalona, 63 Selección de Castilla, 40.

La rapidez acabo con el juego castellano.

**Hay en todos los jugadores del Juventud esa alegría que produce el juego
creado y movido por el gran Maneja –maestro de nuestra escuela
catalana-, del que irresponsablemente se ha prescindido, desde mucho
tiempo ya, en la hora de las selecciones. Su rapidez e intuición halla la
compenetración adecuada en la realización de la jugada en los
formidables colaboradores como son Bassó y Oller, junto a una defensa
que marca muchos tantos, como son Massaguer y Brunet, haciendo a ese
equipo terriblemente eficaz.**

Les crítiques per haver prescindit del Marcel·lí en les seleccions es generalitza, tant a la premsa com entre l'afició, ja que un dia abans la selecció Catalana sense Maneja va guanyar de només un punt (39-38) a la selecció de Castella. Mentre que la Penya, aquest cop amb el Maneja els va guanyar de 23.

D'aquest mateix diari i dia extraiem una altre frase:

**Maneja, esa maravilla de motor de equipo, maestro innato del baloncesto,
marcó 14 tantos.**

ESPIGA

Autor de la crònica del partit

https://www.museudebadalona.cat/pdf/revistadebadalona/RevistadeBadalona_1951_12_15_0567.pdf

(17) Frase del Diario de Burgos, de la final de Copa del Joventut contra el Real Madrid.

Dimarts 18 de maig de 1948, pàgina 3

**La inquieta y veloz arrancada de Maneja, prodigada siempre que el balón
llegaba a su poder, tronzó y rompió la hasta entonces fuerte defensa,
“merengue”. Y rompió más: acabó con la fortaleza física de algunos
elementos del Madrid**

ARQUERO Autor de la crónica del partido, en el Diario de Burgos. Pág. 3.

https://prensahistorica.mcu.es/es/catalogo_imagenes/grupo.do?path=2000933047

(18) Frase d'una crònica de la Solidaridad Nacional del dimarts 31 de març de 1942 a la pàgina 5.

Es sobre el partit SELECCIÓ CATALANA – URANIA GENEVE SPORT (Campió de Suïssa) en el que va guanyar l'equip català pel resultat de 28 a 11.

Aquest es va disputar al Gran Price, de la ciutat comtal.

Maneja, como medio, jugó excelentemente, sobre todo en la distribución de juego, que estuvo insuperable.

P. FLORES Autor de la crònica del partido en Solidaridad Nacional

<https://ahcbdigital.bcn.cat/hemeroteca/visualizador/ahcb-d097369>

.....

(19) Frases del llibre “La Penya en 75 paraules” publicat en motiu del 75è. Aniversari de l'equip verd-i-negre. El nom del Marcel·lí Maneja, per ordre alfabètic, està a la pàgina 108. Publiquem les frases en tres idiomes tal com està en el llibre.

Maneja va ser el jugador més espectacular del seu temps.

Maneja fue el jugador más espectacular de su tiempo.

Maneja was the most spectacular player of his time.

.....

(20) Del mateix llibre i també en tres idiomes

Molt abans d' Al Skinner i André Turner, el Joventut va tenir un base «negre» nascut a l'Hospitalet. Marcel·lí Maneja, base titular de la Penya des de 1947 fins a 1953, no era de color, ni havia vist jugar mai els asos de la Lliga dels Estats Units.

Però el sentit de la velocitat i l'afició al malabarisme el van convertir en un jugador inoblidable, el líder de l' «huracà verd» i el base («mig centre», se'n deia a l'època) més espectacular del moment.

Mucho antes de contar con Al Skinner y André Turner, el Joventut tuvo un base «negro» nacido en L'Hospitalet. Marcel·lí Maneja, base titular de la Penya desde 1947 hasta 1953, no era de color, ni había visto jugar nunca a los ases de la Liga de Estados Unidos.

Pero su sentido de la velocidad y su afición por los malabarismos lo convirtieron en un jugador inolvidable, el líder del «huracán verde» y el base («medio centro», como se denominaba por entonces) más espectacular del momento.

A long time before Al Skinner and André Turner, Joventut had a "black" point guard, born in l'Hospitalet, Marcel·lí Maneja, undisputed point guard of La Penya from 1947 until 1953, was not coloured, and neither had he ever seen the aces of the United States league play.

But his sense of speed and his love of acrobatics made him into an unforgettable player, the leader of the "green hurricane" and the most spectacular point guard ("centre-half", as they said at the time) of the moment.

VISITA'NS

Museu de L'Hospitalet

Casa Espanya
c. Joan Pallarés, 38

Dimarts a divendres de 17 a 20 h
Dissabtes i diumenges d'11 a 14 h
Dilluns tancat

Accés lliure

L'Harmonia
Pl. Josep Bordonau, 6

Dimarts a divendres de 17 a 20 h
Dissabtes i diumenges d'11 a 14 h
Dilluns tancat

Accés lliure

SEGUEIX-NOS

